

Kopierat den 25/9-2016 från denna länk:

<http://www.dagen.se/ledare/munkbiskopens-goda-aterkomst-1.78084>

DAGEN

Munkbiskopens goda återkomst Fromhet viktigare än medieträning när kyrkorna kommunicerar.

av Joel Halldorf

21 september 2016

På 1970-talet förändrade historikern Peter Brown ett helt forskningsfält genom sin artikel "The rise and function of the holy man".

Här undersökte han synen på helighet under senantiken: Vad heligheten ansågs böttna i, och hur den uppfattades.

I den tidiga kyrkan, och senare i östkyrkorna, var askesen – den andliga träningen – central för att en person skulle vinna förtroende.

I väst däremot blev hierarkin, att personen var insatt som präst eller biskop, det avgörande. Här litade man på prästen i kraft av hans ämbete, inte baserat på personliga kvaliteter.

Det sägs ofta att vår tid liknar senantiken, bland annat genom att kyrkan nu som då är ett alternativ bland många, och kan inte göra anspråk på politisk makt.

Synen på det religiösa ledarskapet är ytterligare en sådan parallell. Vi är tillbaka till den tidiga kyrkan, genom att pastorer, präster och biskopar inte längre kan luta sig mot sina positioner för att vinna trovärdighet. Positionerna är snarare ett problem i en tid som är skeptisk till hierarkier.

Hårdvalutan i dag är i stället personliga kvaliteter. Autenticitet är den postmoderna kulturens främsta dygd, och hyckleri ses som den största synden. Var och en har sin sanning, och det är okej – det viktigaste här är inte vad du tror är sant, utan att du är sann mot dig själv och lever efter dina övertygelser.

I dagens offentliga samtal är det tydligaste exemplet på detta påve Franciskus.

Påvetiteln ger honom plattformen, men genomslaget och förtroendet för honom baseras på hans personliga kvaliteter.

Media rapporterar oftare om hans handlingar än om hans tal. Vi hör ganska lite om vad han säger, men desto mer om vad han gör: Att han väljer en enkel lägenhet före palats, åker Fiat i stället för limousine, äter med tiggare, ber prostituerade att förlåta honom för katolikernas brott mot dem och kysser en muslimsk kvinnas fötter.

I helgen kommenterade påven själv de personliga kvaliteternas betydelse, när han talade till en samling nyinsatta biskopar. Världen är trött på trendiga präster och biskopar, sa han och fortsatte: Folket kan vädra sådant – och de har Guds luktsinne när de gör det.

De går sin väg när de ser manipulativa narcissister som driver sin egen agenda.

Det som är viktigast för kyrkor som funderar över sin kommunikation i dag är inte kraftfulla kommunikationsavdelningar, medie träning eller smarta sociala media-strategier. Viktigare är fromhet (detta föraktade ord!), uppoffrande kärlek och ett mått av askes.

Det var sant i antiken, när kyrkan växte fram, och det är sant också nu. Det är plågsamt att höra, eftersom det vänder ljuset från ens tal till en själv. Men det måste vara så. Vi kan inte skilja budskapet från budbäraren, eller frukten från trädet. Det är, hur olutherskt det än må låta, tid för munkbiskopens återkomst.